

И така мое намѣрѣние да съставяъ за Болгаре образецъ на етимологическо правописаніе съ кое да ся предвари подобно-възможны

народъ могатъ произлѣзти 77 различни правописанія. Тогава народа може да си негуби, изворъ своего образованія.

Та истина испитаха най просвѣщенны-тъ народы въ Европа: Немцы, Французы, Англичане. То ся знай чи въ единъ мѣгълъ Германіи казвать ik вмѣсто ich; ik hēv bin вмѣсто ich bin gewesen; въ другомъ isch bin kwest вмѣсто същото. Въ Швабіи произносятъ gela. kema; въ Пруссіи jejen kummen вм. gehen, komen и т. н. съ стотины хиляды такива примѣры.

Преглѣдайте французское нарѣчіе: наѣтрите исто-то. И тѣй, какво направятъ тѣ образованы людье? Необръщать вниманіе на произношеніе простаго народа (черни) основывать свое правописание по Етимології іазыка. Когато даже самы Англичацье, кои старо-Саксонско (доволно) сега произносають іво, вардять до сега етимологически черты не само свогъ но и чуждоземныхъ словъ. безъ да гядаме на това, че тѣ ги произносяють нвалъ и. пр пешитъ passion; кое вардѣтъ въ сички иностранны думы, що съставлявать цѣлѣ третья часть на іазыка имъ. Като іе тѣй, спрѣло ли имъ іе това за да ся образовать?

Между това учены отъ разны Словянски племена ст впуцать въ полевното Харьковски (въ Россіѣ) издатели молорусныхъ брошурокъ пишеть по произношеніе не *гонь*, а *кинь*; какъ ще ся договеди великорусса че думата харковска кинь значи конь а не, к въ *хвѣрли* или думата *вилъ* значи *волъ* и м. т. ! но безъ друго сами свои: *кинь*, *вилъ* въ други падежи склонявають *кня*, *вола*, а не *кня* *вила*. Въ число на таковы най новы распространители ся находѣтъ: Г. Срезневски, боянски и Грибенко, които смайстерувади *соби нове правописаные!* !